

La CIRIT al Parlament de Catalunya (continuació)

56 (192/Volum 3/marc 1983)

En el número passat de (ciència) vàrem publicar la primera part de la transcripció de la sessió de la Comissió de Política Cultural del Parlament de Catalunya en la qual va comparèixer la Comissió

Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica. Tal com ho dèiem, la sessió parlamentària consistí en una primera part d'informació per part de la comissió, a càrrec del seu vice-president, Gabriel

Ferraté, text que es publicava en el número 24, i una segona part de preguntes dels diputats amb les respostes de la comissió, que és el que us oferim en aquestes pàgines.

Torn de preguntes dels diputats

El Sr. VICE-PRESIDENT DE LA CIRIT: Bé, senyor President, senyores i senyors, hi ha una pregunta que signa el senyor Ferran Camps, de Convergència i Unió, que diu: "Els concursos per a adjudicació d'ajuts, ens heu dit que són publicats al DOG. ¿No seria necessari donar-los una major publicitat i coneixement públic?" Sí, he dit que tots els concursos es fan públics a través del DOG, però em sembla que també havia dit -i, si no, se m'havia oblidat- que es fan públics a través de la seva publicació en una secció regular que té la revista (ciència), que s'envia -a part de les que envia la Generalitat, les envia la mateixa distribució- als científics que ho compren, diguem-ne; es posen anuncis prou grans a la premsa local, i, a més a més, fem el següent, es fa una separata de la publicació en el DOG i se n'envien centenars d'exemplars a totes les facultats i centres de recerca i a persones que han tingut relació, prèviament, amb la CIRIT.

El Sr. VICE-PRESIDENT DE LA CIRIT: Tinc dues preguntes que fan referència al llibre blanc, una del Grup Socialista, que diu: "Sobre el llibre blanc de recerca, ¿quins criteris s'han emprat per tal de garantir la més amplia participació dels que treballen en el camp de la investigació, i en quina situació es troba l'elaboració d'aquest llibre blanc?" I una pregunta que signa el senyor Josep Maria Casals, de Convergència i Unió, que diu: "Sobre el llibre blanc de recerca, quins criteris s'han emprat per tal de garantir la més amplia participació dels que treballen en el camp de la investigació, i en quina situació es troba l'elaboració d'aquest llibre blanc?" I una pre-

gunta que signa el senyor Josep Maria Casals, de Convergència i Unió, que diu: "Ha fet menció del llibre blanc de la recerca, que està en preparació. ¿Ens podria precisar més el contingut i l'abast que tindrà aquest document, de quina manera s'està procedint a la seva redacció i quan es preveu que estarà enllestit i publicat?" Si el senyor President no hi té inconvenient, proposo de contestar-les simultàniament, però, a més, proposo que, la contesta, la faci el doctor Casassas com a President del Consell Científic i Tecnològic.

El Sr. PRESIDENT DEL CONSELL CIENTÍFIC I TECNOLÒGIC: Bé, em sembla que en l'exposició general que ha fet el doctor Ferraté ha parlat d'un conveni que s'havia signat per elaborar el llibre blanc de la recerca amb l'Institut d'Estudis Catalans. Això va ser una qüestió que la CIRIT va meditar llargament, com s'havia de fer aquest llibre blanc de la recerca, i vam prendre un únic exemple de com havia fet la Generalitat el llibre blanc de les repercussions de l'entrada de Catalunya al Mercat Comú o a la Comunitat Europea, un llibre que es va encarregar a l'Institut d'Investigacions Econòmiques, i això va inclinar-nos a encarregar aquest llibre a l'Institut d'Estudis Catalans Ara bé, aquest conveni -ja en parlaré ara- es va signar el dia 30 d'agost. Aquest conveni estableix que la Generalitat o sigui la CIRIT destina una quantitat de diners a l'elaboració d'aquest llibre, que l'Institut d'Estudis Catalans rebrà, en el moment de la signatura del conveni, una petita fracció, una petita part, és a dir, el 15% d'aquests diners, i que, en el termini de dos mesos, presentarà un projecte global de com pensa fer aquest llibre blanc; després vénen

altres terminis per a anar executant el llibre blanc. El fet és que encara no hem acabat el termini primer dels dos mesos, que s'acaba el 30 d'aquest mes. En aquest conveni signat s'estableix la constitució d'una comissió de seguiment formada per membres de la CIRIT i membres del Departament de Presidència, concretament pel Secretari General de Presidència -em sembla que estableix el Secretari General de Presidència-, i és aquesta comissió de seguiment la que ha de controlar, més ben dit, en aquest avantprojecte que es presentarà en el termini de dos mesos, i després en l'elaboració consecutiva del llibre, la que ha de controlar si el llibre evoluciona d'acord amb la previsió de la Generalitat, amb la previsió del CIRIT, i els lliuraments en metàl·lic consecutius no es faran si no és amb el vist-i-plau d'aquesta comissió de seguiment.

Aleshores, en aquest conveni s'estableix: "Aquest llibre blanc ha de contenir -això és la base segona, la clàusula segona-, l'avaluació de la situació actual a Catalunya en els diversos camps de la recerca, tant pel que fa a les disponibilitats existents com a les mancances, i una llista descriptiva de les unitats mínimes de recerca existents als centres públics i privats, amb referència a les institucions on són radicades". Base tercera: "Pel que fa a les unitats mínimes de recerca -aquestes mínimes a què s'ha referit l'article anterior-, el llibre blanc haurà de facilitar tota la informació possible sobre llur radicació, la institució a la qual són vinculades, llurs objectius, llurs disponibilitats, en superfície útil, en instrumental, en material bibliogràfic, en personal, etc. Les línies de recerca que segueixen i llur rendiment, el rendiment d'aquestes unitats mínimes de recerca, i el rendiment serà avaluat en funció dels

treballs realitzats i publicats o dels llibres científics publicats durant els darrers anys". La pregunta respecte al contingut del llibre blanc de la recerca, és aquest que estableix aquestes bases.

Aleshores, segueix la base quarta, que a cada àrea científica o tecnològica específica, a més d'aquesta descripció i estudi exhaustiu de les unitats mínimes existents, hi haurà unes pàgines d'un estudi d'avaluació global de cadascuna de les àrees en particular, un estudi d'avaluació global en què quedin clarament de manifest les existències, les coses que avui hi ha a Catalunya i que rendeixen. el grau en què rendeixen i els punts dèbils, els punts en què hi ha deficiències, mancances, etc.

Aleshores, aquest conveni estableix que l'Institut d'Estudis Catalans, d'acord amb el Vice-president de la CIRIT, establirà un equip mínim de personal per executar la realització d'aquest llibre. I aquest equip mínim de personal, que hem pensat i que forma part d'aquest informe que hem de rebre a la CIRIT d'aquí a deu dies, està constituït per tres o quatre o dos especialistes de cada un dels àmbits d'actuació científica a Catalunya, tres o quatre o dos especialistes, segons la importància dels àmbits; aquí tenim una classificació amb vint-i-nou àmbits diferents, que agafa des de la filosofia a l'enginyeria civil, és a dir, que ho agafa tot, en vint-i-nou àmbits hem intentat classificar tots els àmbits de l'activitat científica. Aquestes dues, tres o quatre persones d'importància, científics més o menys importants, són els que, d'acord amb una comissió més reduïda entre ells, planificaran l'actuació dintre de cada àmbit, i aquesta actuació dintre de cada àmbit consistirà en una enquesta que es passarà a totes les unitats mínimes de recerca, dit d'una altra manera, una enquesta a tres nivells, que és el nivell de la institució del departament universitari, del centre, o de l'institut, del "consejo", etc., un text que s'enviarà a la institució, a grups de treball, que són les unitats mínimes de recerca, i personalment. De manera que es procurarà que tots els científics que treballen a Catalunya tinguin veu per arribar a aquest text.

Després es procedirà, pels procediments informàtics, pels procediments idonis, a l'avaluació de totes les enquestes, i les tres, o dues, o quatre persones que he citat abans destacades, són les que faran la primera redacció d'aquestes últimes pàgines d'avaluació de cada àmbit. En aquestes últimes pàgines d'avaluació de cada àmbit hi haurà la intervenció de l'Institut d'Estudis Catalans pròpiament dit, i també —ho estableix e

conveni— si l'Institut d'Estudis Catalans creu necessari completar les seves forces amb personalitats del Consell Científic i Tecnològic, participarem també en l'elaboració final d'aquests àmbits. De manera que el projecte de treball que resulta d'aquest conveni signat el dia 30 d'agost és en aquest sentit, i em sembla que això respon —no se si m'he descuidat res— les preguntes que aquí m'havien formulat.

El Sr. PRESIDENT: Per a preguntar, té la paraula el Diputat senyor Higin Clotas.

El Sr. CLOTAS: Gràcies, senyor President. Molt breument, encara que imaginem la densa elaboració que suposa aquest projecte, si aproximadament es pot preveure una data de realització del treball...

El Sr. PRESIDENT DEL CONSELL CIENTÍFIC I TECNOLÒGIC: El conveni dóna aquests dos mesos de termini perquè l'Institut presenti el projecte del llibre, i, en el moment que sigui aprovat per la CIRIT el projecte del llibre, aquest conveni dóna dotze mesos per a la realització d'aquest conveni. Nosaltres, és a dir, l'Institut, estem dubtant de dues coses: que amb els milions que hi ha consignats a aquest conveni es pugui fer, i que en els dotze mesos es pugui fer. Això és un dubte que té l'Institut d'Estudis Catalans, però ara parlo que la CIRIT i el Consell Científic i Tecnològic van dictar aquest conveni amb aquestes condicions. S'ha de dir que en el llibre blanc que he esmentat abans, d'exemple, de les repercussions de l'entrada de Catalunya a l'OCDE, també hi havia un conveni d'un any i el van lliurar en setze o disset mesos i tampoc no va passar res, també va estar el llibre fet.

El Sr. VICE-PRESIDENT DE LA CIRIT: Hi ha una altra pregunta que presenta el Grup parlamentari del PSUC que diu: "*Les inversions en matèria de recerca es fan a Catalunya a través de la CIRIT i de la Direcció General d'Ensenyament Universitari i també a través d'organismes estatals o de dependència estatal: el Consejo, les Universitats, el CEDETI, el FIS —és a dir Fons d'Investigació Sanitària— etc. Vist de lluny, tot sembla molt complicat; ¿és possible coordinar l'activitat de tots aquests organismes? ¿Quina relació hi té la CIRIT?*"

El Sr. PRESIDENT: Per a una qüestió d'ordre, senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS: Per a una qües-

tió d'ordre, jo no sé si per a agilitar el debat el senyor Vice-president de la CIRIT podria considerar la possibilitat... Nosaltres hem formulat dues preguntes, les altres dues preguntes que hem formulat van en la mateixa direcció. Potser... Vaja, ho poso a la seva consideració perquè respongui de la manera que cregui vostè més oportuna.

El Sr. VICE-PRESIDENT DE LA CIRIT: ¿Es refereix a la primera pregunta?

El Sr. CLOTAS: Perdó, és la primera i la segona que en certa manera entren dins del mateix enunciat.

El Sr. VICE-PRESIDENT DE LA CIRIT: La primera també. Molt bé, llegiré la primera i segona preguntes del Grup Socialista, que diuen: *Primera, "S'han esmentat els convenis entre algunes Conselleries i les tres Universitats; ¿quina idea en té, a partir de la creació de la CIRIT, o quina idea es té, a partir de la creació de la CIRIT, sobre l'actuació i les relacions d'aquest organisme amb les Conselleries del Govern de la Generalitat i, molt particularment, amb el Departament d'Ensenyament?"* La segona pregunta diu: "*¿Quina és la situació sobre les transferències del CSIC a la Generalitat i quina és la relació de la CIRIT amb el CSIC?*"

Bé, una de les preguntes diu que, vist de lluny, tot això sembla complicat. Jo voldria precisar que, vist de prop, encara ho és més, perquè, evidentment, potser hauríem d'anar per parts. La Comissió Interdepartamental és un organisme de la Generalitat que aplega Conselleries, Departaments de la Generalitat per coordinar la tasca de la Generalitat, i que disposa d'uns fons propis sobre els quals pot fer directament el que aquesta Comissió cregui oportú. A part d'això, en el conjunt de les tres preguntes apareixen institucions, unes de les quals són del mateix Govern, d'altres que són organismes autònoms a Catalunya i d'altres que pertanyen a organismes no transferits, i fins i tot alguns a organismes possiblement no transferibles o, en primera aproximació, no transferibles, com el CEDETI.

La vocació de la CIRIT és coordinar tot això. La coordinació, quan depèn del mateix Govern de la Generalitat, és, evidentment, coordinació a través dels Departaments. Hi ha un Departament amb el qual hi ha més relació que amb els altres, o amb el qual hi pot haver més relació o afinitat que amb els altres. És el Departament d'Ensenyament. Al Departament d'Ensenyament,

al qual han estat transferits els centres d'ensenyament, se suposa que hi seran transferides les universitats, quan siguin transferides, cosa que fins ara no s'ha aconseguit, potser a causa de l'excusa inicial de la LAU i, fonamentalment, perquè no ho han volgut; no ho ha volgut el Govern de Madrid, vull dir.

Quan les universitats es transfereixin dependran del Departament d'Ensenyament, però la idea del qui us parla és que n'han de dependre, essencialment, des del punt de vista docent i des del punt de vista de l'estructura, quan d'un Departament o d'un Ministeri depengui l'organisme. Aquells s'han de preocupar de mantenir la infraestructura corresponent i les despeses d'operació normals i corrents i, segons que hi hagi autonomia o no, pagar o no pagar el personal corresponent; directament si no hi ha autonomia, indirectament a través dels pressupostos públics si són cossos o plantilles que depenen de l'organisme autònom. Per tant, en aquest sentit, la recerca, part de la recerca, la de les universitats estarà estructurada amb uns organismes que dependran, al seu dia, de la Conselleria d'Ensenyament. Per tant, la Conselleria d'Ensenyament haurà de vetllar pel funcionament, dia rera dia, d'aquests Departaments i per donar-los els edificis i tot el que calgui, en la mesura que són universitat.

Ara, en la mesura en què és política de la ciència, la intervenció d'un Departament d'Ensenyament o, *mutatis mutandis*, a nivell de l'Estat, d'un Ministeri, és més relatiu, perquè en la definició de la política científica és evident que intervien tres nivells. Uns són els problemes, és a dir, la definició, si em refereixo a la Universitat —que és pel que he co-

mençat-, feta pel mateix Departament. És a dir, la Càtedra i el Departament han de tenir autonomia per a plantejar la recerca que els sembli, en funció de l'anomenada llibertat de càtedra. És evident que una universitat és al servei d'uns interessos públics, i, per tant, hi poden haver uns temes d'universitat que siguin prioritaris per a aquella Universitat. I, per tant, hi ha d'haver la incidència en el Departament o a través dels instituts de la política de la Universitat: Aquesta Universitat s'especialitza en això! Llavors, a través del claustre o de la junta de govern es determinen unes línies de política científica. Però és evident que hi ha unes línies polítiques d'Estat o de país, en el cas de Catalunya, que s'han de seguir adequadament.

Això fa que el tema sigui una mica complex, i veurem que en la incidència en la tasca investigadora hi ha la dels nivells de la mateixa institució, de les mateixes persones de la institució i de la institució de la qual depenen o són adscrites i les globals de l'Estat. Això sempre ho fa complicat, no solament aquí, sinó a tot arreu. Hi ha incidències de dues maneres diferents. L'adscripció administrativa té incidència orgànica, però la incidència funcional es pot fer indirectament a través de l'assignació de fons per a fer recerques concretes, i, per tant, el departament universitari pot fer el que li sembla, en principi, amb els diners que té assignats d'una manera estàndard. Però si rep unes assignacions globals —i això es dona, almenys en alguna Universitat—, de la mateixa Universitat, per a fer una certa tasca en una línia, ha de fer aquell tant per cent de tasca en aquella línia que li diu la Universitat. Però si la CIRIT, o un altre organisme estatal, li dona uns diners, a través de conveni, a través de programes prioritaris per fer una certa tasca, i hi està d'acord, i se signa aquell conveni, llavors és aquell organisme el que influeix la política científica. Per tant, en aquest sentit dic que hem de separar el que és dependència administrativa o burocràtica, del que és orientació de línies prioritàries. En aquest cas, jo crec que la CIRIT de la qual forma part el Departament d'Ensenyament, ha de contribuir a formar la línia prioritària que és part de la del Govern, més el Consell o les directrius que proposi el Consell Científic i Tecnològic, que es reflectiran a les Universitats o als centres traspassats. I és independent de la incidència, dia rera dia, que el corresponent Departament té per a posar al dia la infraestructura, dotar-los de mitjans i pagar-los la llum. No sé si amb això contesto una part.

Ara, quant als altres organismes dels quals s'ha fet esment... Bé, penso que la coordinació en aquests moments, com que no hi ha primer traspassos, i no hi ha competències, és de tipus voluntarista i personal. La coordinació sempre es pot fer si es té voluntat de fer-la. Jo podria aclarir que, quan la CIRIT ha donat beques per a anar a l'estranger, hi ha entitats que també en donen, i sobre les quals no tenim ni la més mínima incidència. És a dir, la Caixa dona beques per a anar a l'estranger. Com que hi ha hagut ocasions que això més o menys ens ha coincidit en el temps, hem tingut uns contactes informals amb els organismes corresponents per dir: bé, que no resulti que donem dues beques a la mateixa persona. I ens hem intentat de posar d'acord dins de les prioritats de cada una i de la línia principal de cada una, si hi havia alguna incidència. Amb la Comissió assessora, per exemple, s'hi està parlant que hi hagi una acció, per exemple, en el camp de la microelectrònica, el que hem de fer és fer una incidència diferent, si és possible, de la que faci, directament, la Comissió assessora. I en aquest cas podria aclarir que Madrid probablement va pel camí de la microelectrònica física, és a dir en el sentit d'impulsar la investigació fonamentalment en la física del semiconductor. Hi destina uns diners a través d'uns programes que ha desgranat, m'imagino que els hi destinarà. I a Catalunya, per no incidir directament en el mateix... Es clar, es pot dir que reforçarem això, i serà una acció sinèrgica, o ens anirem en una línia diferent. Bé, a part d'aquesta, de mantenir els mínims equips que investiguen sobre la física de l'estat sòlid, perquè hi ha d'haver sempre aquesta base, però ja que se'n preocuparà possiblement l'Estat, inserirem en la capacitat del que es diu el *semiconductor design*, és a dir, l'aspecte informàtic de la creació de circuits integrats, que té una transcendència important. Així, avui dia, l'electrònica es converteix, a part dels aspectes teòrics, en el fet d'utilitzar un mecano, unes peces dels quals són els integrats —integrats que avui dia ens vénen de l'estranger—, i que concebre és fonamental per a les necessitats de mercat. Un equip complex només es pot fer, ara per ara, si hi ha un integrat especialment concebut per a fer-ho. Si això es fa a fora, estem colonitzats; si es fa aquí, no. Aleshores fer-ho vol dir dues coses: una és el mecanisme físic industrial de fer-lo, en la qual cosa crec que hem perdut el tren, és a dir, que som en mans de les multinacions, fonamentalment, vaja, d'una TEXAS, d'una SIG-

NETICS, del qui sigui. I concebre'l, concebre'l des del punt de vista de la tipologia del que hi ha d'haver i de l'estructura electrònica que hi ha d'haver. I això sí que ho podem fer, perquè creiem que a Catalunya això ho podem impulsar i ho enfoquem de manera que no entri en col·lisió amb allò d'allà.

El CEDETI. Bé, amb el CEDETI ja hi ha una coordinació a través de les persones. El CEDETI ha desencadenat... A Catalunya existeix el BCD... "Barcelona Centre de Disseny", fet per a promoure el disseny, però no el disseny en el sentit purament estètic o esteticista de la concepció d'una cosa, que ja és important, sinó en el concepte modern del disseny, que és fer, crear objectes, que siguin per fer bonic, d'ús diari o industrials, que siguin funcionals i que tinguin una presència i una exportabilitat. Bé, a Madrid, se'ls va acudir de fer el mateix. Ens en vam asabentar i es van fer tota una sèrie de passes per a evitar que es duplicués la mateixa gestió, des de Madrid. I s'ha assolit un petit èxit, en el sentit que el que fa Madrid —en lloc de ser un centre de disseny amb la corresponent delegació a Catalunya— és la tasca d'un centre impulsor a tot l'Estat de centres de disseny. Com que a Catalunya ja existeix, ja no en faran un altre sinó que l'impulsaran, i la millor manera d'impulsar-lo és donar-li diners, i al mateix temps el centre de Catalunya cedeix a temps compartit el seu director per ajudar a llançar el de Madrid, que és l'impulsor general. Això és una acció que es pot fer per coincidència de persones o per relació personal. Per tant, de tot aquest bullit, alguna part es pot solucionar per concepció lògica de les coses i, l'altra part, per acció personal, i dintre de la concepció lògica a través de la bona voluntat, inclosa sempre la de les persones que hi són.

No sé si donada la diversitat de les tres preguntes jo he contestat el que se'm demanava i si es dona per contestat.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Clotas, té la paraula per a repreguntar.

El Sr. CLOTAS: Gràcies, senyor President. Bé, les explicacions del doctor Ferraté han estat prou pedagògiques i prou àmplies per a haver, des del nostre punt de vista, contestat les preguntes que nosaltres formulàvem. Una observació, que és que a nosaltres el que ens preocupava —i és ben cert que administrativament i políticament hi ha d'aver aquesta coordinació entre la CIRIT i els diferents Departaments del Go-

vern de la Generalitat, des de l'impuls de cada una de les necessitats d'aquestes Conselleries fins i tot en el moment de programar des de la CIRIT unes prioritats de recerca, de desenvolupament de recerques autònomes pròpies, autòctones, i que puguin fornir sectors de recerca catalans—, però, el que ens preocupava, i en certa manera ja és clar per aquesta explicació que ens donava, el que ens preocupava és que, al marge d'aquesta necessària coordinació funcional, administrativa i política, la CIRIT no es limités o no fos únicament un organisme de coordinació d'aquestes necessitats departamentals, sinó que en el camp de l'impuls de la investigació, partint no des d'ara, però sí des d'unes condicions molt precàries a Catalunya igual com a l'Estat, la CIRIT fos aquest organisme que impulsés, gairebé autònomament, tot el que és la potenciació, a través dels recursos que abans ens ha explicat el doctor Ferraté, de beques, d'estudis, de subvencions, d'ajudes, etc., que fomentés aquesta base de consciència sobre la necessitat de la investigació científica i tecnològica a Catalunya, i, per tant, fos aquest organisme una mica independent, una mica autònom d'aquestes necessitats de coordinació dels altres Departaments. Això crec que també és en l'esperit del doctor Ferraté i per tant ens congratulem que en realitat fos així.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el doctor Ferraté.

El Sr. VICE-PRESIDENT DE LA CIRIT: Moltes gràcies per la seva intervenció. Jo voldria afegir-hi que, per a coordinar i impulsar, s'ha de tenir autoritat, la qual cosa no vol dir poder i tampoc no vol dir que no vagin lligats... Una de les millors maneres de tenir autoritat és tenir diners. I aquí ve que per la CIRIT, en el concepte de la CIRIT ha estat al seu moment important disposar de recursos propis. Recursos propis adscrits a Presidència, perquè la coordinació s'ha de fer des d'un lloc simètric, si és possible, i Presidència és en principi i per definició simètric respecte al Govern, i així ha quedat reflectit en el pressupost aprovat pel Parlament, i hi ha la voluntat, per tant, de fer aquesta coordinació activa. Jo abans he dit que, per exemple, fins i tot dins d'aquest desig de coordinar, asabentats que la Generalitat tenia certs problemes, s'ha fet aquesta pregunta, s'ha promogut que els Departaments utilitzessin els recursos de les pròpies institucions catalanes, com per exemple les Universitats; ja he dit abans que

s'han fet convenis. Bé, potser a vostès, senyores i senyors, els pot ser interessant saber alguna cosa del que s'ha fet i crec que hi ha un exemple que és molt bonic. Catalunya té el problema de fer el pla de Catalunya a escala 1:5.000, que és una aventura important des del punt de vista tècnic o científic i que no existeix a escala de l'Estat espanyol i que tenen alguns països a Europa només. Bé, això és molt important. La primera reacció és encarregar-ho a fora, perquè això ho fan empreses americanes superespecialitzades. Tinguem en compte que per a fer l'escala 1:50.000 s'hi van estar quaranta anys a Espanya, i finalment la vam tenir perquè els americans, que havien fet els vols, sabent-ho o no sabent-ho, no ho sé, ens el van acabar de completar. Fer 1:5.000 en àrea són moltíssims més plànols i moltíssima més feina, i això podria ser extraordinari, però hi ha procediments informàtics importants per a fer-ho. Molt bé, s'ha fet un conveni, en aquest cas entre el Departament corresponent de la Generalitat i la Universitat, un conveni important, d'una xifra de 180 milions de pessetes, per a donar claus en mà el procediment a la Generalitat a través de tècnica feta a Catalunya. Obviament, s'han hagut d'importar unes màquines específiques gairebé de punta i molt avançades que s'han fet al Canadà, i s'està desenvolupant, fins i tot amb tecnologia pròpia que anirà a fora, tot el camp informàtic per a obtenir les corbes de nivell automàticament i la restitució fotogramètrica de les fotografies aèries, la qual cosa permetrà en un any i mig aproximadament d'obtenir el sistema. No recordo ara els terminis però potser en dos anys tindrem aquests plànols, i això es diner, per tant, que s'ha quedat aquí, i ciència que s'ha quedat a Catalunya. Bé, molts casos d'aquests s'han fet: un conveni per a analitzar les fotografies que vénen del LANZAT, de satèl·lit —hi treballa la Politècnica i també la Central—, per a saber quins són els recursos naturals de Catalunya; a través de l'anàlisi de fotografia aèria i de l'anàlisi cromàtica diguem-ne de l'espectre de les fotografies se saben les zones de boscos, de gel, d'aigua, de cultius d'un tipus, de cultius d'un altre, i això, quan estigui explotat informàticament, que normalment ho fan gent de fora però que aquí estem fent els grups, tindrem uns equips formats per a això amb tecnologia o en ciència pròpia. I d'altres. En l'àrea de l'agricultura també s'està fent, etc. De tota manera cal dir que és un

problema difícil perquè, en general, tot el país, les empreses i tot hom creuen que el de fora és més maco i millor, i inspirar confiança sempre és difícil, però és un problema d'entusiasme per part d'uns, de credibilitat per part dels qui ho fan i de jugar-se-la per part dels qui ho encarreguen.

El Sr. VICE-PRESIDENT DE LA CIRIT: Hi ha dues preguntes que pràcticament es podrien agrupar. Una del Grup parlamentari del PSUC que diu: "El President de la Generalitat va anunciar fa molt de temps la presentació d'un Projecte de Llei de recerca, però aquest Projecte no arriba. ¿Ens podria donar un calendari per a aquesta Llei i per a altres iniciatives legislatives, si és que n'hi ha d'altres de previstes?"

I una que signa el senyor Pibernat, de Convergència i Unió, que diu: "¿En quin estat d'elaboració està el Projecte de Llei sobre recerca?" Si el President no hi té inconvenient, jo li demanaria que el doctor Casassas ens donés una resposta.

El Sr. PRESIDENT: D'acord. Té la paraula el doctor Casassas per a contestar aquestes dues preguntes.

El Sr. PRESIDENT DEL CONSELL CIENTÍFIC I TECNOLÒGIC: Almenys parcialment contestaré; si de cas, el doctor Ferraté complementarà el que jo volia dir. La CIRIT, naturalment, no és qui ha de presentar un projecte de llei, em refereixo al Parlament. La CIRIT és un organisme on hem començat a pensar sobre el canemàs d'aquest projecte de llei. Ens hem trobat que hi ha una sèrie de qüestions problemàtiques, o sigui una sèrie de qüestions opinables concretes com la següent.

Aquest projecte de llei sobre la recerca serà d'utilitat a Catalunya principalment en el moment que tinguem les transferències en recerca. De moment estem treballant tractant d'incidir suplementàriament sobre la recerca que no ha estat transferida encara. De manera que, la urgència d'aquesta llei de la recerca, la tindriem si les transferències es produïssin de manera immediata, però, de tota manera, s'ha de tenir la Llei de la Recerca i a la CIRIT hem començat a pensar en el canemàs d'aquesta Llei.

Ens hem trobat amb una sèrie d'aspectes que són matèria opinable i que són subjectes de molta discussió sobre si, per exemple, en el moment en què es produeixin les transferències dels centres del Consejo, aquests centres del

Consejo s'han d'adscriure a un organisme autònom de la Generalitat que es pogués dir Consell Superior d'Investigacions Científiques a Catalunya, és a dir, que fos el paral·lel del que és el Consejo a Madrid, o s'han d'adscriure directament a Ensenyament, o s'han d'adscriure a una Direcció General de Recerca que es formi o a un Departament de Recerca que s'estableixi, paral·lelament a com hi ha el Departament d'Ensenyament, el Departament de Cultura, etc., o Departament de Recerca. Aquests són problemes greus a discutir.

Aleshores, la CIRIT ha cregut que havia de consultar-ho al seu Consell Assessor, que és el Consell Científic i Tecnològic. Per causes diverses el Consell Científic i Tecnològic encara no està constituït, encara que ja està designat, i en l'ordre del dia de la primera reunió del Consell Científic i Tecnològic hi figura algun d'aquests problemes perquè els especialistes que formen part del Consell Científic i Tecnològic estudiïn aquestes matèries, hi donin la seva opinió i entre l'opinió que ens vingui del Consell Científic i Tecnològic més les idees que té ja a la taula en aquest canemàs, la CIRIT pugui presentar a l'Executiu de la Generalitat aquest avantprojecte perquè el Consell Executiu actuï.

Nosaltres, respecte a dades que ens preguntaven concretament sobre quins terminis o quines dates eren previsibles, podem dir que per la part de la CIRIT i del Consell Científic i Tecnològic..., no, de dates, no en diré, diré que nosaltres tenim ganes de fer-ho de pressa, d'actuar-hi aviat, de tenir-ho disponible aviat. És a dir, els dos punts de l'ordre del dia del Consell Científic i Tecnològic són la fixació d'àrees prioritàries o criteris que han de servir

60 (196/Volum 3/marc 1983

per a fixar quines són àrees prioritàries en la recerca; i l'altre punt és el d'idees sobre adscripció de centres en el moment que es produeixen les transferències, estructura oficial de la recerca de Catalunya, en el moment que la tinguem transferida, etc. En això anirem de pressa. L'esborrany que surti de la CIRIT, l'avantprojecte que surti de la CIRIT no és naturalment més que un document de treball, de manera que el que el Consell Executiu pugui fer no ho sabem. Això és la part que jo puc contestar em sembla d'aquesta qüestió, doctor Ferraté.

El Sr. PRESIDENT: Per a preguntar té la paraula el Diputat senyor Planellas.

El Sr. PLANELLAS: El nostre Grup parlamentari ha formulat aquesta pregunta perquè aquest era un compromís que té el molt Honorable President de la Generalitat davant d'aquest Parlament, i, d'altra banda, perquè ens ha arribat un Avantprojecte de Llei de Recerca que hi havia també a l'Estat, que estava en tràmit de possible presentació abans de la convocatòria d'eleccions, i aquí ens podríem trobar amb un problema semblant com el que hem estat veient en el primer punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió de la Comissió de Cultura, és a dir, una àrea en la qual tenim competència exclusiva, com és aquesta de la recerca, però que si no exercim aquesta competència que tenim legislant sobre aquesta matèria, pot ser que ens trobem que surti una normativa d'àmbit estatal que pugui col·lidir amb les competències que ens atorga l'Estatut. I aleshores nosaltres creiem que seria important el fet que, hi hagi o no hi hagi traspasos, aconseguim dotar-nos d'una normativa exercint el dret que ens dóna i les competències que tenim en matèria, en aquest cas, científica. Aquest era el motiu de la nostra pregunta, que també comportava una altra pregunta, que era que, a més a més de la

Llei, hi havia previstes d'altres iniciatives legislatives al marge d'aquesta Llei de Recerca.

El Sr. PRESIDENT: Per a contestar-li, té la paraula el senyor Ferraté.

El Sr. VICE-PRESIDENT DE LA CIRIT: Bé, estic completament d'acord amb les manifestacions del parlamentari senyor Planellas i estic d'acord que hem de preocupar-nos ràpidament de l'elaboració d'aquesta Llei; ho estem fent. Al que ha dit el doctor Casassas jo puc afegir que hem fet una tasca important de recopilació de lleis d'altres països, de les recomanacions de la UNESCO sobre el que ha de ser en general una llei de recerca o una estructura de recerca i els nivells als quals normalment —executiu, de definició i altres— s'estructura, i que no ho deixarem.

Quant a altres iniciatives legislatives en aquest camp, jo no en conec d'altres, excepte que es consideri legislatiu el que es faci a través d'aquests. En aquest aspecte, el que ja s'ha fet sobre ajut a la innovació i d'altres són —no sé si es considera o no— legislatiu però, com a llei del Parlament, en principi no en preveig o no en conec cap altra que faci una incidència directa en aquest que ens ocupa. O, si existeix, jo no la conec.

El Sr. VICE-PRESIDENT DE LA CIRIT: És del Grup del PSUC. "Vostè ens ha dit que tenien unes competències en matèria de recerca, però no els traspasos. ¿Què ha fet o pensa fer el Consell Executiu per tal d'accelerar aquests traspasos? D'altra banda, ¿hi ha en aquests moments la infraestructura suficient per a acollir-los?"

Jo desconec exactament el que ha fet el Consell Executiu per accelerar aquests traspasos, el que sí que sé és que la Comissió Interdepartamental de Recerca ha pres acords urgents demanant que es fessin els traspasos, que hi ha hagut converses dins la Comissió Mixta per a parlar dels traspasos de la recerca. Jo conec, en aquests moments, tres o quatre reunions que s'han fet, entre les dues parts, la de Madrid i la d'aquí, i que hi ha hagut una forta discrepància d'opinió sobre aquests traspasos. El motiu és que s'addueix que la recerca és difícil de traspasar —se'ns addueix, diguem-ne— perquè això dificulta la coordinació. És obvi que aquí podríem dir que, en un país en el qual mai no hi ha hagut coordinació de la recerca, es descobreixen les meravelles de la coordinació a l'Estat, quan es parla del traspàs, i és tan forta aquesta necessitat de coordinació que impedeix... Jo he de dir

als senyors parlamentaris i a les senyores parlamentàries que ho he discutit amb alts organismes del Ministeri, amb el Ministre. Jo, no sé si ho he discutit com a membre de la CIRIT o com a científic o com a conegut de les persones amb què ho he fet. És difícil, a vegades, separar... He tingut reunions, algunes d'elles exactament com a Generalitat, per a debatre aquestes, qüestions, i he dit que precisament l'oportunitat que tenim que hi hagi una coordinació a tot l'Estat és que es facin les transferències, perquè llavors serà obvi que s'ha de coordinar, i es muntaran els mecanismes per a coordinar-ho, i que des del meu punt de vista, Catalunya té la competència exclusiva en aquest sentit. Crec que la competència exclusiva i el fet que de nosaltres depenguin tots els centres de recerca —perquè, si no en depenen tots, no s'entén el concepte de competència exclusiva— no està renyit amb la racionalitat que sempre hi ha d'haver en les persones, i més en el camp de la ciència, i, per tant, tot allò que sigui racional i normal de coordinar es coordinarà. I aquí hi ha una manera eficaç de coordinar, que és a través d'un dels convenis, un aspecte, com, per exemple, el de les costes o el de pesca, o el que sigui, el fet que hi hagi un vaixell o no oceanogràfic; o el fet, de vegades, que hi hagi una revista que s'edita en diferents centres del Consell simultàniament. El fet de la revista, a vegades sembla que sigui un problema que dificulta la traspasabilitat. Bé, per part de la Generalitat no hi ha cap inconvenient a arribar a tots aquells acords, des del punt de vista de la sobirania sobre els centres, per fer totes les comissions i totes les entitats mixtes, diguem-ne, de coordinació científica que calgui.

Això, ho hem discutit molt, però de moment no hi ha hagut res a fer perquè qui té la paella pel mànec, i valgui l'expressió potser poc acadèmica, és el Govern, que no ha accedit a aquests traspasos, i que hi ha hagut moments, em consta, d'una certa tensió, i utilitzo paraules més aviat fluixes, en el si d'aquesta Comissió per a fer la recerca, per a parlar de la transferència de la recerca. I, evidentment, el que no es pot fer és acceptar coses a mitges o mal traspasades, o que et traspassin, el que jo anomeno, en broma, les goteres i els vidres trencats, i no et traspassin la capacitat d'actuació sobre el que realment es fa allí dins.

El Sr. PRESIDENT: Per a preguntar, té la paraula el senyor Planellas.

El Sr. PLANELLAS: Hi havia una segona part de la pregunta, que era si en aquests moments es creu que hi hauria la infraestructura suficient per a acollir aquests traspassos, perquè almenys el nostre Grup parlamentari ho ha detectat parlant amb persones vinculades amb aquest món, el problema que representaria o que podria representar el fet d'uns traspassos, posem per cas, que fossin de manera immediata el seu funcionament i la seva articulació, en aquests moments.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula per a contestar el doctor Ferraté.

El Sr. VICE-PRESIDENT DE LA CIRIT: Novament, estic d'acord amb la manifestació del senyor Diputat, que un traspàs ràpid crearia problemes. D'altra banda, s'ha de tenir en compte que s'ha de suposar que el trapàs traspassa la part alíquota, o almenys s'ha de demanar la part alíquota de la infraestructura central que hi ha, en aquests moments, que s'ocupa de coordinar i dirigir, perquè, si no, no té sentit. També sabem que, a l'hora de la veritat, això és molt difícil i s'hi resisteixen molt, fins i tot potser per motius que es poden fer entenedors. De tota manera, per tant, hauria de venir amb aquesta part. I, d'altra banda, és difícil —i m'imagino que el Parlament en pot ser conscient, car és el que té la darrera paraula en els pressupostos—, plantejar unes infraestructures fortes en previsió d'una cosa que no se sap quan vindrà. Jo no sé si aquest camí és molt acadèmic, però quan ve el problema, des del punt de vista dels recursos concrets, és quan s'ha de trobar la solució. El fet és que per als traspassos que han vingut en matèria d'ensenyament, s'ha muntat l'estructura administrativa necessària al seu dia. El problema no és tant si la infraestructura existeix, sinó on ha d'estar aquesta infraestructura i el seu emmarcament dins de la concepció global de la xarxa d'administració de la recerca. O sigui, determinar si això és un problema de Presidència o d'un altre tipus dins de Catalunya, cosa que ha de definir el Parlament en el seu moment, a través de l'aprovació de la llei, i que és possible el problema administratiu.

El Sr. VICE-PRESIDENT DE LA CIRIT: Aquí hi ha una altra pregunta de **Convergència que fa la Diputada Helena Ferer**: "*Quins criteris s'han seguit per a coordinar la recerca científica i la humanística?*"

per a coordinar la recerca científica i la humanística?"

Em temo que potser m'hagi expressat malament perquè he dit que la ciència també és cultura, i he dit que el Consell Científic i Tecnològic s'havia ampliat perquè hi entressin representants del món de les ciències de la cultura. Potser m'hauria hagut d'expressar millor, i, en lloc de parlar de representants del món de les ciències de la cultura, si tot és cultura, representants del món de la cultura científica, o de la ciència de la cultura científica. I, per tant, això sí que s'ha fet. O sigui que la Comissió Interdepartamental s'ha incrementat amb el Departament de Cultura, precisament per a coordinar-la, i que, al Consell Científic i Tecnològic, hi han entrat quatre representants del domini, diguem-ne, de les lletres, de la història, de les arts, per a tot el que fa referència a aquest aspecte de la cultura i de la ciència d'aquesta cultura, perquè és evident que no es pot separar i, de fet, si s'analitzen les beques i els ajuts que està donant la CIRIT, veurem que hi ha tot l'espectre, és a dir, no solament l'espectre de les matemàtiques, de la física, de l'enginyeria o de la química, sinó també els històrics, els del dret, els lingüístics —els lingüístics són importants—, filosòfics i d'altres. I, per tant, també a través d'això s'està actuant coordinadament per evitar la duplictat de dues institucions encarregades de fer-ho.

El Sr. VICE-PRESIDENT DE LA CIRIT: De Josep Maria Ainaud de Lasarte, de **Convergència i Unió**: "*¿Amb quins criteris s'han escollit els membres del Consell Científic i Tecnològic?*"

Bé, si el senyor President no hi té inconvenient, també crec que el President del Consell Científic i Tecnològic serà la persona més adient per a contestar aquesta pregunta.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el doctor Casassas.

El Sr. PRESIDENT DEL CONSELL CIENTÍFIC I TECNOLÒGIC: El Consell Científic i Tecnològic, en principi, estava constituït per vint membres. A primers de gener d'aquest any va sortir un decret o ordre de Presidència ampliant-la de vint membres a vint-i-quatre, per a incloure-hi els representants de les humanitats. Precisament, si la constitució d'aquest Consell en aquell moment es va anar retardant és perquè esperàvem que sortís, d'un moment a un altre, aquesta modificació perquè hi havia hagut —estic parlant de l'any passat— peticions que el Consell

Científic fos realment ampliat per incloure-hi les lletres o les humanitats —diguem-ho així—, i en el moment en què se'ns va plantejar ja la nova constitució de vint-i-quatre membres, la selecció dels membres es va plantejar a partir dels criteris següents: en primer lloc, havíem d'incloure dintre del Consell representants de tots els àmbits; bé, tots els àmbits científics són molts, i érem vint-i-quatre membres els que teníem, però vam agrupar sobre el paper els àmbits de ciències bàsiques, ciències de la vida, recursos naturals i energia, tecnologia, ciències de la societat, i ciències humanes. Vam fer aquests sis àmbits de quatre persones en cadascun d'aquests àmbits. Naturalment havíem d'incloure-hi aquest àmbit de la tecnologia, perquè era el Consell Científic i Tecnològic, és a dir que havíem d'abraçar les ciències experimentals, d'humanitats, etc. i la tecnologia.

Aleshores, un cop vam tenir aquests sis àmbits, amb quatre persones cada àmbit, vam pensar que s'havien d'incloure dins el Consell Científic i Tecnològic —més ben dit, això ho establí el decret de constitució, el decret de creació d'aquest Consell—, representació de l'Institut d'Estudis Catalans, de les Universitats i dels centres de recerca situats al país, entenen que no deia el Decret "representació institucional", és a dir que no s'havia de demanar a la Universitat de Barcelona que enviés quatre representants, no deia això, però que en elegir les persones, hi hagués persones de la Universitat de Barcelona, persones de la Universitat Autònoma de Barcelona, persones de la Politècnica, dels centres del Consejo, de l'Institut d'Estudis Catalans.

Després, van entrar altres criteris subsidiaris i, per mi, molt importants. Un d'ells és que havíem de constituir un Consell Científic i Tecnològic que fos operatiu, és a dir, que fos capaç de treballar. És a dir, encara que s'havien de buscar personalitats rellevants en el camp de la ciència, no s'havia de constituir una acadèmia, constituïda per uns acadèmics, que tots són d'una edat ja molt gran. Com que nosaltres enteníem el Consell Científic i Tecnològic com un organisme de treball, al qual s'encarreguen problemes i els ha de contestar i els ha de resoldre, aleshores pensàvem que hi havia d'haver gent amb capacitat de dinamisme, és a dir, que hi havia d'haver gent jove al costat de gent de més edat —aquí no vull dir només gent exclusivament jove. El fet és que en la llista final que ha sortit d'aquest Consell Científic i Tecnològic, la mitjana d'edat ens surt de 48 o 49 anys,

de manera que tampoc no és tan extremament jove però conserva, encara, un dinamisme en aquest sentit.

Aquests devien ser els criteris fonamentals que vam seguir. Aleshores, és clar, si voiem posar-hi un matemàtic, hi ha molts matemàtics: n'hi ha de més vells, n'hi ha de més joves, etc. I, aleshores, vam seguir criteris de coneixement del curriculum, de lleialtat al país, de preocupació per les qüestions col·lectives, és a dir, el científic que sabem que ha estat sota la seva vida tancat en una torre d'ivori, que mai no ha sortit de la torre d'ivori, que tampoc no s'ha preocupat mai de cap problema col·lectiu, només els problemes del seu propi treball de recerca; potser és un científic molt i molt important, amb reputació internacional, etc., però no és un home que tingui una preocupació pels problemes col·lectius, que pugui ser realment útil en aquest Consell. En aquest Consell necessitem que hi hagi aquesta preocupació col·lectiva. Després, quant al que he dit abans de la lleialtat al país, doncs, també ens va semblar una mica que ho havíem de tenir en compte; és a dir, quan, fa cinc, sis anys, etc., que s'ha començat a parlar de la recerca a Catalunya, i s'han dit unes paraules petites sobre coses que a Catalunya s'haurien d'aconseguir, i hi ha hagut científics que han anat corrents a Madrid a explicar els perills que... També hem tingut en compte aquests aspectes del curriculum. I, en conjunt, ens ha quedat, doncs, aquesta llista, que va sortir en el *Diari Oficial de la Generalitat* del dia 1 d'aquest mes i que s'ha retardat més del compte per motius diversos, entre altres, perquè significava, aquesta llista, un equilibri molt difícil entre les institucions, les àrees, les edats, etc., i quan hem tingut una falla d'un dels membres que havia acceptat ser-ho, que se n'ha hagut d'anar a una Universitat estrangera, a passar-s'hi un any, i, probablement, dos, això de començar designant un científic que se'n va a l'estranger i que, probablement, s'hi passarà dos anys —és a dir, segur que se n'hi passa un—, aleshores, decidim de substituir aquest científic, però això ens desequilibrava l'equilibri entre les Universitats i... Tot això han estat petits detalls que ens han retardat, i ara, això, al final, ha sortit el dia 11 d'aquest mes, i és voluntat del Molt Honorable President que no es procedeixi a la constitució d'aquest Consell fins després d'aquesta data de les eleccions que ja tenim la setmana que ve.

El Sr. PRESIDENT: Per a re-

preguntar, té la paraula el senyor Ainaud.

El Sr. AINAUD: Més que per a repreguntar, és per a agrair especialment la intervenció del senyor Casassas, comprendre perfectament les dificultats que hi ha per a constituir un consell d'aquestes característiques per primera vegada, però també per a manifestar un punt la nostra preocupació. És clar, podríem dir, aquesta demora —una mica— que hi ha hagut en la constitució no repercutís en la bona marxa i en el bon funcionament del Consell. Així, nosaltres creiem, doncs, que la demora i la limitació que hi ha hagut a constituir-lo, en canvi, serà precisament un estímul perquè la feina que pugui fer sigui feta amb agilitat i amb rapidesa. Per part del Parlament, jo crec que trobaran tota la comprensió i la facilitat, com es va demostrar ja en el debat dels pressupostos amb els diversos Grups.

El Sr. VICE-PRESIDENT DE LA CIRIT: Bé, jo recullo aquesta observació; hi estic totalment d'acord. Voldria afegir que aquest Consell s'ha fet, a més a més, amb un mínim reglament, que ha sortit a l'hora de la seva constitució, que li imprimeix un mínim de dinamisme en el temps, o sigui, normalment, en un consell, s'hi entra, i no se sap com se'n surt. Doncs aquí, ja és previst; no sabem, evidentment, si hi ha una llei de la recerca, si aquest Consell pot aparèixer o pot desaparèixer, o pot fer el que sigui. Però normalment les estructures no són molt diferents en els diversos països, i és possible que això, tal com semblava, hi quedi. Però, de tota manera, hem actuat previent que hi hagi una renovació, i així ho determina el mateix Reglament. I, d'altra part, també voldria dir que creiem que la ciència és per damunt de la política, i que, per tant, hem de fer les coses de manera que el país, en el seu conjunt, s'hi trobi còmode. I, per tant, tenim el convenciment que l'espectre, en el seu sentit molt ampli, dels components del Consell, representen, en certa manera, independentment de la seva valua científica, l'espectre del país.

El Sr. VICE-PRESIDENT DE LA CIRIT: Hi ha una darrera pregunta que firma el Diputat Joan Colomines, de **Convergència i Unió**, que diu: "¿S'ha establert algun programa nacional de recerca en el camp de la Medicina que es pugui realitzar als centres d'assistència sanitària sol o en col·laboració amb els centres

de recerca?" El senyor Tura, si pogués fer-nos aquesta resposta.

El Sr. PRESIDENT: D'acord. Té la paraula el senyor Tura.

El Sr. SECRETARI DEL CONSELL CIENTÍFIC I TECNOLÒGIC: Bé, el que volem manifestar és que en el Consell Científic i Tecnològic hi ha dos metges, i, amb ells, ja hem parlat de la necessitat de fer programes nacionals d'aquesta mena. Aleshores, amb els antecedents que tenim d'altres països, per exemple, programes en el sentit de qui fa la pregunta, és, per exemple, l'estudi de la diabetis a Catalunya, o l'estudi del colesterol a Catalunya, o l'estudi dels càlculs renals a Catalunya. Aleshores, això, aquesta mena de programes nacionals, creiem nosaltres que s'han de realitzar en centres hospitalaris, però, no solament en centres hospitalaris sinó amb la intervenció de centres de recerca no hospitalaris. Per exemple, en el problema de càlculs renals que he citat, amb la col·laboració —com ja hi ha hagut casos concrets, no en l'àmbit nacional de Catalunya, sinó casos especials de comarques determinades—, de centres de recerca en geologia, o de centres de recerca en física de materials i cristal·lografia. O sigui que hi hem pensat, el que passa és que, com que el Consell, tal com ha dit el doctor Casassas, encara no s'ha constituït, esperem que l'elaboració dels programes d'aquesta mena, prioritàris, ens la fixi els mateixos metges. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, amb això s'han acabat les preguntes. Jo només voldria expressar que crec que l'acte d'avui ha estat un acte positiu i que, trobant-nos com ens trobem en plena campanya electoral, em sembla bo que hàgim estat capaços de dedicar temps a fer una cosa tan poc demagògica i tan poc electoralista com debatre dos problemes de la ciència i de la tecnologia a Catalunya, i espero que serveixi perquè el Parlament —i, a través del Parlament, l'opinió pública— pugui prendre consciència de la importància que tenen, per al futur de Catalunya, aquests problemes. I, ara, només voldria agrair la presència avui, aquí, del Vicepresident de la CIRIT, del professor Gabriel Ferraté; del President de Consell Científic i Tecnològic, el professor Enric Casassas, i dels altres col·laboradors que avui han vingut amb ells. Res més i moltes gràcies per la seva presència.